

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED]
(székhely: [REDACTED])
meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk,

[REDACTED] útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványunk kapcsán indult eljárásban a Tisztelt Alkotmánybíróság 2015. október 13. napján kelt és részünkre 2015. október 26. napján kézbesített hiánypótlási felhívására az alábbi

hiánypótlást

terjesztjük elő.

1.) Az Alkotmánybíróság előtti eljárásra vonatkozó ügyvédi meghatalmazás tekintetében előadom, hogy a már csatolt meghatalmazáson felül újabb meghatalmazást - rajtam kívül álló okok miatt - nem áll módomban csatolni. Azonban megítélésem szerint a polgári perrendtartásról szóló 1953. évi III. törvény [Pp.] 70. § (2) bekezdése alapján a meghatalmazásom kiterjed az Alkotmánybíróság előtti képviseletre is. A Pp. 70. (2) bekezdése szerint "a per vitelére szóló meghatalmazás kiterjed a perrel kapcsolatos minden nyilatkozatra és cselekményre, ideértve a 147. § alá eső viszontkereset indítását, továbbá a biztosítási intézkedéseket és a végrehajtási eljárást, valamint annak során indított kereseteket, végül az említett eljárások bármelyikében a peres pénznek vagy dolognak és az eljárási költségeknek az átvételét is". Ahogyan a törvényi rendelkezést az ahhoz fűzött kommentár is részletezi: "külön kikötés hiányában e körben a Pp. 70. §-ának (2) bekezdésében írt szabályok az irányadók, azaz a meghatalmazás a meghatalmazó fél teljes jogkörben való képviseletére, valamennyi, a fél által elvégezhető perbeli cselekmény elvégzésére kiterjed; a fenti rendelkezés ezen túlmenően egyértelművé teszi, hogy a perbeli meghatalmazás nem csupán a szűkebb értelemben vett peres eljárásra, hanem a perrel kapcsolatos, azaz már a perindítás előtt vagy épp annak jogerős befejezését követően felmerülő cselekményekre is kiterjed; a per vitelére szóló meghatalmazás a fellebbezés előterjesztésére és a másodfokú eljárásban való képviseletre is jogosít; annak hatálya kiterjed a per jogerős befejezése után a rendkívüli perorvoslatokra és a végrehajtásra is". Ezekből következően pedig - a saját megítélésem szerint - a csatolt meghatalmazás hatálya kiterjed a Kúria ítéletével szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz kapcsán a Tisztelt alkotmánybíróság előtt indult eljárásra is.

2.) Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmét illetően előadom, hogy alkotmányjogi panasz indítványunk szerint ezen sérelem alapvetően az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt azon követelmény kapcsán következett be, amely szerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék; a hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”. Az Alaptörvény másik két megjelölt rendelkezését [B] cikk (1) bekezdés és 28. cikk] csak közvetve érinti az alapjog sérelme.

Előadom továbbá, hogy tartalmilag a panaszolt alapjogi sérelem az adott esetben sokkal inkább az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét jelenti, hiszen az adott bírósági döntés kapcsán az Alkotmánybíróság értelmezése és gyakorlata alapján ezen rendelkezés fedi le az érvényesíteni kívánt alapjogot, amely kifejezetten a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményrendszerében jelentkezik. Ez pedig akként fogalmazható meg kérdés formájában a jelen ügyben, hogy az eljáró bíróság az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e.

Ahogy azt a Tisztelt Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) AB határozatának [34] pontjában kifejtette: "... az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia; az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti; a tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata; az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon".

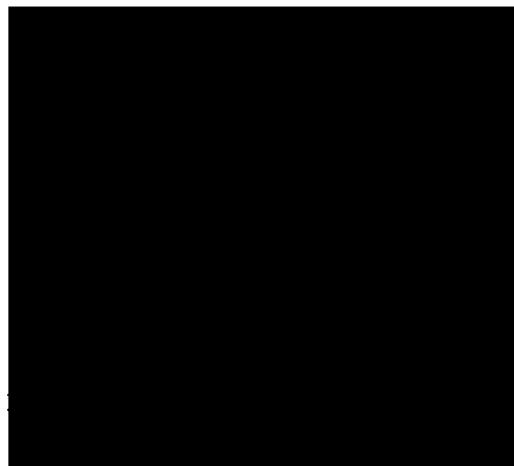
Ennek kapcsán citáltuk a Pp. 221. § (1) bekezdését, amely szerint "az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik; meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte"; továbbá a Pp. 275. § (4) bekezdését, amelynek értelmében "ha a határozat - a (3) bekezdésben foglalt eljárási szabály megsértésének kivételével - jogszabályt sért, a Kúria a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és ha a döntéshez szükséges tények megállapíthatók, helyette, illetve az első fokú határozat helyett a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként az ügyben eljáró első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja".

Ahogy arra az alkotmányjogi panasz indítványunkban utaltunk, a Kúria a hivatkozott ítéletében, illetve annak indokolásában (4-5. oldal) nem rögzítette sem azt, hogy a másodfokú bíróság ítélete milyen jogszabályt sért, sem azt, hogy ugyanazon jogszabályi rendelkezést miért és milyen értelmezés útján értelmezi a másodfokú bíróságtól eltérően. Talán úgy fogalmazható meg plasztikusan, hogy a Kúria eltérő jogi álláspontja mentén - jogszabálysértés hiányában - egyszerűen tényleges indokolás nélkül felülbírálta a másodfokú bíróság döntését, tudva azt is, hogy döntése ellen további rendes vagy rendkívüli jogorvoslati lehetőség már úgy sem áll rendelkezésre. Ezzel pedig a fentiekben kifejtett, a tisztességes eljárásból való alkotmányos alapjog részét képező "indokolási kötelezettségen" túl - véleményem szerint a közérthetőség követelményét is megsértette ítéletével.

Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panaszunkban írt indítványunkat továbbra is változatlanul fenntartjuk.

Pécs, 2015. november 20.

Tisztelettel:

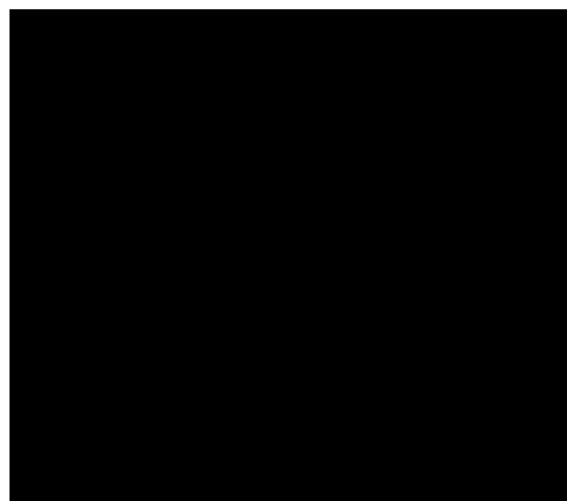

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.

	V/ 2682-4/2015.	
	2015 NOV 25.	
	1	1
	0	4

Hiánypótlása

az Alkotmánybíróság előtt

IV/2682-3/2015.

ügyszámon előterjesztett alkotmányjogi
panasz alapján indult eljárásban.

1. The first part of the document is a list of names and addresses.

2. The second part of the document is a list of names and addresses.